

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 42.

Solgte Session.

14de Møde.

Torsdagen den 17de October Kl. 1.

(Forsfat.)

Schovelin (fortsat): Der blev for nogle Dage siden af den ærede Indenrigsminister brugt det Udtryk om de Geistlige, at de ved i længere Tid at beskæde det samme Embede erhvervede sig, om man saa maatte sige, „en Driftscapital af Tillid“, som gjorde det lettere for dem senere at udføre deres Embedsgjærning. Det er vel saa, at denne Bemærkning passer i højere Grad paa de geistlige Embedsmænd end paa andre; men jeg troer, at ogsaa for de juridiske Embedsmænd kan det siges at være af Bigtighed, at de besidde en saadan Driftscapital af Tillid hos den Befolkning, blandt hvilken de arbeide. Jeg troer derfor, at det vilde være ønskeligt, at Lovforslaget var saaledes affattet, at ethvert Embede kunde lønnes høit eller lavt efter Omstændighederne. Jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at det kunde medføre nogen Vanskelighed, at man opgav hele Klasseinddelingen, at man satte alle Embedsmænd i een Klasse, havde en fast Begyndelsesgage, der var eens for Alle, faste bestemte Regler for Uderstillæg, og at der saa desforuden — thi det mener jeg rigtignok maatte være et nødvendigt Supplement — var stillet til Regeringens Naadighed en vis Sum, som den kunde anvende til personlige Tillæg til saadanne Embedsmænd, som efter dens Mening, enten paa Grund af deres særegne Dygtighed eller paa Grund af

Embedets Bestaafenhed, maatte have gjort sig fortjente dertil. Skulde jeg nævne en bestemt Sum, vilde jeg sige 300 Rd. for hvert Embede, som var besat efter denne Lov. Det vilde altsaa medføre, at hvis den ene Halvdeel ikke havde personlig Tillæg, vilde den anden Halvdeel kunne faae 600 Rd. hver, eller det kunde være fordeelt paa anden Maade. Hvis man befrygtede, at Regeringen maaskee kunde tillægge en enkelt Embedsmand et alfor overordentlig stort personligt Tillæg, kunde man jo sætte en Begrænsning. Jeg troer, at man paa den Maade vilde bedre kunne passe Gagerne efter Tid og Omstændigheder; end naar man vedtager den Klasseinddeling, som foreligger i Lovudkastet. Man vilde jo naturligviis kunne indrette det paa en saadan Maade, at Omkostningerne bleve meget større end efter Lovudkastet; men det er let at see, at det ogsaa kan indrettes saaledes, at de bleve de samme eller mindre. Efter hvad der er ytret her i Salen af forskellige Rigsdagsmænd, maa jeg antage, at man vil gaae ind paa en Undersøgelse af, hvilke Embeder der findes i de forskellige Klasser, og stille Forslag til Omflytning fra den ene Klasse til den anden. Derfor vilde jeg gaae ind paa en saadan Undersøgelse og Forhandling, vilde det vanskeliggjøre Lovens Gjennemførelse. Ogsaa i denne Henseende troer jeg, at en Fremgangsmaade som den, jeg har antyd, vil være lettende. Man behøvede da ikke at gaae ind paa en Undersøgelse af de enkelte Embeders Bestaafenhed og med Hensyn til Contorholdsgodtgjørelsen skal jeg gjøre den Bemærkning, at da man synes at have Tilbøjelighed til ogsaa at gaae ind paa en nærmere Un-